

Gacela de la Muerte Oscura

Quiero dormir el sueño de las manzanas,
alejarme del tumulto de los cementerios.
Quiero dormir el sueño de aquel niño
que quería cortarse el corazón en alta mar.

No quiero que me repitan que los muertos
no pierden las sangre;
que la boca podrida sigue pidiendo agua.
No quiero enterarme de los martirios que de la hierba,
ni de la luna con boca de serpiente
que trabaja antes del amanecer.

Quiero dormir un rato,
un rato, un minuto, un siglo;
pero que todos sepan que no he muerto;
que hay un establo de oro en mis labios;
que soy el pequeño amigo del viento Oeste;
que soy la sombra inmensa de mis lágrimas.

Cúbreme por la aurora con un velo,
porque me arrojará puñados de hormigas,
y moja con agua dura mis zapatos
para que resbale la pinza de su alacrán.

Porque quiero dormir el sueño de las manzanas
para aprender un llanto que me limpie de tierra;
porque quiero vivir con aquel niño oscuro
que quería cortarse el corazón en alta mar.

Federico García Lorca (1898-1936)

Uit: Diván del Tamarit (1934)

“porque quiero vivir con aquel niño oscuro”

Ghazel VIII van de donkere dood

Ik wil slapen zoals de appels slapen,
kerkhoven mijden en hun tumult.
Ik wil slapen zoals het jongetje slaapt
dat zijn hart wilde wegsnijden in volle zee.

Ik wil niet dat zij mij telkens weer zeggen dat de doden
hun bloed niet verliezen;
dat de verrotte mond nog water blijft vragen.
Ik wil niets weten over de martelingen die het onkruid
brengt,
noch over de maan met haar slangenmond
die al vóór dag en dauw aan het werk is.

Ik wil een poosje slapen,
een poosje, een minuut, een eeuw;
maar dat iedereen weet dat ik niet dood ben;
dat er een gouden stal staat op mijn lippen;
dat ik het vriendje ben van de westenwind;
dat ik de onmetelijke schaduw ben van mijn tranen.

Leg een zeil over me heen wanneer de ochtend komt
want hij werpt handenvol mieren over me heen,
en besprenkel mijn schoenen met hard water
opdat de schaar van zijn schorpioen van me afstuit.

Want ik wil slapen zoals de appels slapen
en een lied leren dat mij van aarde zuivert;
want ik wil leven met dat donkere jongetje
dat zijn hart wilde wegsnijden in volle zee.

Vertaald door **Bart Vonck**

Uit: De mooiste van Lorca

Uitgeverij: Lannoo/Atlas, Tielt/Amsterdam (2005)

“ik wil slapen zoals de appels slapen”